

Eksempel i saa Henseende. Jeg tror ikke, at dette Forhold lader sig ordne ad Fri-villighedens Vej, dertil er vi kommet alt for langt ud, vi er nødsagede til at faa vedtaget Lovbestemmelser, som hindrer Bankdirek-tører i at foretage Spekulationer og drive Forretning for egen Regning. Vi ved dog alle, at der har fundet saadanne Spekulationer Sted, som har kostet Landet uaaadelige Summer, og Skylden herfor tror jeg ganske bestemt, vi kan lægge over paa de Herrer, som har staaet for det økonomiske Styre her i Landet. Disse Forhold er efter min Mening saa alvorlige, at en Kritik derover ikke kan afvises paa saa overlegen en Maade, som den højtærede Handelsminister gjorde. Jeg haaber imidlertid, at vi paa en rolig og fornuftig Maade kan komme til Resultater, som kan medføre Ændringer og være til Betyggelse baade for Sparere og Indlaanere og næringsdrivende.

Med Hensyn til de andre Punkter, jeg nævnte, maa jeg takke den højtærede Handelsminister, fordi han i Virkeligheden gav mig Ret i de Enkeltheder, jeg fremdrog. Der var jo adskilligt flere Ting, jeg kunde have Lyst til at dvæle ved. Men det er muligt, at den højtærede Handelsminister ikke er saa kendt med de Forhold. Det er ikke saa lang Tid, han har beskæftiget sig med offentlige Forhold, været indenfor de politiske Rammer, det er heller ikke saa lang Tid, den højtærede Handelsminister har siddet i Ministeriet. Der er ikke noget at sige til, at Handelsministeren ikke kan være inde i alle disse Enkeltheder. Vi er jo ikke Engle alle sammen og har ikke Kendskab til alle mulige Forhold. Men jeg har netop i omtrent halvanden Maaned beskæftiget mig med dette Spørgsmaal. Ganske vist har jeg ikke henvendt mig direkte til Bankerne, for der havde jeg ganske sikkert ikke faaet Oplysninger, som havde været rigtige eller egnede til at komme til Bunds i Sagen. Jeg har undersøgt Forholdene ude omkring i Byen og paa Landet ved Fore-spørgsler til Selskaber, til private næringsdrivende, Aktieselskabers Bestyrelser o. s. v. og er derved efterhaanden kommet ind i disse Forhold, har faaet saa mange Oplysninger og lært saa meget, at jeg maa sige, at den Kritik, jeg har rettet mod Bankerne, er fuldkommen berettiget, og jeg fastholder hvert eneste Punkt.

Den højtærede Handelsminister udtalte, at man skulde være varsom med at komme ind paa ved Lov at fastsætte en bestemt Udlansrente. Ja, det er rigtigt, det skal man, men man skal dog ogsaa passe paa, at Ban-kerne ikke begaar alt for forfærdelig store

Overgreb. Det er dog et mærkeligt Forhold, at en herværende københavnsk Bank af en Kommune ude i Landet for et Laan for-langer 8 pCt. i Rente plus 1½ pCt. i Provi-sion pr. 3 Maaneder, med andre Ord 14 pCt. i Rente. Hvis man omtaler det, siger Folk, det passer ikke; der er ingen, der vil tro det. Men ikke desto mindre har vi sort paa hvidt for, at det er saadan. Jeg tror, at der er noget galt deri, og henstiller til den højt-ærede Minister at undersøge, om der ikke kunde være nogen Grund til at tage under Overvejelse at lovgive paa dette Omraade.

Der er andre Punkter i Bankloven, jeg kunde nævne, f. Eks. § 12, som omhandler Belaaning af egne Aktier. Jeg er ganske overbevist om, at denne Bestemmelse om-gaas i adskillige Tilfælde. Jeg vil ikke sigte nogen som helst; det skal man være varsom med efter Handelsministerens Udtalelser. Men jeg vil blot sige, at det kan let ske paa den Maade, at en Bank henvender sig til en Mand med Anmodning om at købe saa og saa mange Aktier, og han ganske simpelt deponerer en Solaveksel til Dækning af det paagældende Beløb. Saa er Sagen dermed afgjort, og man har altsaa dermed en Om-gaelse af Loven. Der er der en Mangel i Lovgivningen, som det vil have sin Betydning at faa afhjulpet. Dette med Hensyn til de forskellige Anker mod Bankloven.

Jeg vil takke den højtærede Handelsminister for de enkelte Tilfælde, hvor han har vist sig imødekommende overfor mig og anerkendt Berettigelsen af min Kritik, og jeg vil udtale Haabet om, at Handelsmini-steren vil kunne tage disse andre Ting under en saa alvorlig Overvejelse, at vi snarest kan komme til en Forhandling, og, som sagt, hvis den ikke ønskes her, kan vi faa den paa anden Maade, men der maa træffes For-anstaltninger til Forebyggelse af Misbrug og til Værn for Indlaanere og Sparere. Alle de mange Misærer, vi har haft i de sidste Aar, gør det paakrævet, at der gøres noget alvorligt, og hvis den højtærede Handelsminister ikke kan eller ikke vil se det, maa vi, der har rejst Sagen, i alle Tilfælde fralægge os Ansvar for Følgerne. Saa er Ansvar for de Misærer, der sker i Fremtiden, lagt over paa Handelsministerens Skuldre. Jeg vil dog minde om, at Bankloven af 1919 først skulde træde i Kraft i Oktober 1920. Handelsmini-steriet har altsaa haft et helt Aar til at faa tilrettelagt Sagerne saaledes, at Loven kunde være traadt i Kraft i sin fulde Udstrækning i Oktober 1920. Den højtærede Handelsmini-ster smiler overlegent som sædvanligt; han forstaar selvfølgelig ikke et Muk af det. Handelsministeriet har altsaa haft udmærket